

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209106
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5615209106.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu I. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. K. X, zastúpeného spoločnosťou JANČI & Partners s. r. o., so sídlom Liptovský Mikuláš, Belopotockého 720/2, IČO: 47 258 748, proti žalovanému VIPEX - R, s. r. o., so sídlom Závažná Poruba, Hlavná 129, IČO: 44 917 465, zastúpenému JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom v N. Y., A. XX, o zaplatenie 39 509,22 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 10C/327/2015-213 zo dňa 29. mája 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanému **nárok** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 39 509,22 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39 509,22 eur od 31. 01. 2013 do zaplatenia, žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2) Na základe vykonaného dokazovania súd podanej žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku dôvodom plnenia z dohody o ukončení zmluvného vzťahu, ktorou došlo k zániku zmluvného vzťahu zo zmluvy o rezervácii bytu. Súd mal v konaní preukázané, že medzi právnymi predchodcami strán sporu vznikol na základe zmluvy o rezervácii bytu obchodnoprávny vzťah, nakoľko zmluva bola uzavretá medzi podnikateľmi (dvomi obchodnými spoločnosťami), pričom pri vzniku zmluvy bolo zrejmé, že sa týka podnikateľskej činnosti zmluvných strán. Navyše, zmluvné strany si v článku 4.2. zmluvy aj výslovne dojednali aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka na ich zmluvný vzťah, pričom zmluva bola uzavretá ako nepomenovaná zmluva v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V dôsledku zmeny v subjektoch zmluvy nedošlo k zmene obchodnoprávneho charakteru záväzkového vzťahu zo zmluvy, nakoľko strany vstúpili do všetkých práv a povinností svojich právnych predchodcov zo zmluvy. Zmena subjektov zmluvy nemohla spôsobiť zmenu pôvodného charakteru zmluvy. Strany sporu sa, v zmysle zákonného ustanovenia § 572 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dohodli na ukončení zmluvného vzťahu zo zmluvy o rezervácii bytu. V dôsledku zániku doterajšieho záväzku vznikla zmluvným stranám, resp. stranám sporu ako ich právnym nástupcom, povinnosť vrátiť si doposiaľ poskytnuté plnenia, nakoľko boli poskytnuté na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol. Plnenie, poskytnuté na základe právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol (v dôsledku zániku záväzku), predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je zmluvná strana, ktorej bolo plnenie na základe v tom čase platnej zmluvy poskytnuté, povinná vydať. Preto súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 39 509,22 eur, ktoré predstavuje plnenia na zálohy v zmysle článku 3.3. zmluvy o rezervácii bytu, vykonané právnym predchodcom žalobcu. Keďže vznik povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie

na vyššie uvedenom skutkovom základe a jeho výška neboli medzi stranami sporné, súd následne skúmal dôvodnosť žalovaným vznesenej námietky premlčania. Nakoľko medzi stranami sporu existoval obchodnoprávny vzťah, spravuje sa premlčacia doba ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 397), teda je štvorročná. O trovách rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alternatívne, aby žalobu v celom rozsahu zamietol. Nesúhlasil s posúdením premlčania, keď súd aplikoval Obchodný zákonník, namiesto Občianskeho zákonníka, keďže Obchodný zákonník upravuje iba premlčanie v prípade na vrátenie plnenia získaného z neplatnej zmluvy. Poukázal na to, že dohoda o ukončení zmluvného vzťahu bola uzavretá podľa ust. § 572 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj účastník č. 2 dohody nebol podnikateľ, ale fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci podnikateľskej činnosti.

4) Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súd sa podľa neho vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci. Tvrdenie žalovaného, že zmluvný vzťah bol ukončený podľa Občianskeho zákonníka, a preto sa má i premlčacia doba spravovať ustanoveniami Občianskeho zákonníka, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uvedená skutočnosť nemá vplyv na zmenu charakteru záväzkového vzťahu s poukazom na zásadu subsidiarity, keď Obchodný zákonník zánik záväzku dohodou neupravuje.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) V danom prípade bolo potrebné posúdiť, či na daný právny vzťah sa budú aplikovať ustanovenia občianskeho, či obchodného práva, a to najmä dôrazom na aplikáciu ustanovení o premlčaní. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, s ktorým názorom sa odvolací súd stotožnil. Zmluva o rezervácii bytu uzavretá medzi právnymi predchodcami strán sporu bola uzavretá podľa obchodného práva, pričom na zmenu záväzkového práva nemala vplyv skutočnosť, že došlo k zmene na strane účastníkov zmluvného vzťahu, t. j. ich záväzkový vzťah ostal v režime obchodného práva. Skutočnosť, že došlo k uzatvoreniu dohody o ukončení zmluvného vzťahu na základe ustanovení Občianskeho zákonníka, nezmenilo charakter záväzkového vzťahu, nakoľko ako správne podotkol žalobca vo vyjadrení, pokiaľ Obchodný zákonník nerieši určitú otázku, táto je za použitia zásady subsidiarity riešená normami občianskeho práva, t. j. pokiaľ bol zmluvný vzťah ukončený dohodou podľa práva občianskeho, nemalo to vplyv na samotný charakter záväzkového vzťahu.

8) Pokiaľ odvolateľ nesúhlasil s aplikáciou ustanovení o premlčaní podľa Obchodného zákonníka na bezdôvodné obohatenie, mal odvolací súd za to, že pokiaľ sa daný záväzkový vzťah spravoval ustanoveniami Obchodného zákonníka, bolo na mieste aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu. Úprava premlčania v Obchodnom zákonníku má celostný charakter a je možné ju aplikovať aj na problematiku premlčania pri inštitúte bezdôvodného obohatenia. Nič na tom nemení ani to, že Občiansky zákonník upravuje osobitnú premlčaciu lehotu pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčanie a bezdôvodné obohatenie sú dva samostatné inštitúty a na tomto základe treba posudzovať aj ich právnu úpravu v oboch zákonníkoch, a s tým pristupovať aj k výkladu aplikácie Občianskeho zákonníka na obchodné vzťahy. To znamená, osobitne pristupovať k právnej úprave bezdôvodného obohatenia nachádzajúcej sa v Občianskom zákonníku, ktorá sa bude aplikovať aj na obchodné vzťahy a osobitne pristupovať k právnej úprave inštitútu premlčania, ktorý ako celok pre obchodné vzťahy upravuje Obchodný zákonník a bude sa aplikovať aj na premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj napriek tomu, že Obchodný zákonník neupravuje osobitnú premlčaciu dobu pre vydanie práva na bezdôvodné obohatenie. K tomuto názoru smeruje aj judikatúra Ústavného súdu SR (rozhodnutia sp. zn. sp. zn. IV. ÚS 214/04, sp. zn. II. ÚS 92/06, či z novších rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 421/2016).

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).